

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.097/2007/4.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Ollé György ügyvéd (6722 Szeged, Gutenberg u. 3. mfsz. 3.) által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Hadfi János ügyvéd (6720 Szeged, Széchenyi tér 5.) által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen használati díj megfizetése iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2007. január 19. napján kelt 2.G.40.317/2005/37. sorszámú ítéletével szemben az alperes részéről 38. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 160.000,- (Egyszázhatvanezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 386.400,- (Háromszáznyolcvanhatezer-négyszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

A **(település, 1. utca, házszám)** ., illetőleg a **(2. utca, házszám)** alatti, 2802 hrsz.-ú ingatlan tulajdonosa a felperes, míg a **(település, 3. utca, házszám)** alatti, 2799 hrsz.-ú ingatlan az alperes tulajdona. Az alperes 1993. január 1-től kezdődően és jelenleg is 209 m² területet használ a felperesi ingatlanból, melynek használati díj szempontjából hasznos területe 130 m². Ez utóbbi terület után felszámítható használati díj összege 2001. augusztus 1. napjától 2006. december 31-ig bruttó 6.440.200,- Ft. Az alperes a felperesi ingatlanból használt terület vonatkozásában tulajdonjog megállapítása iránti igényt terjesztett elő. A Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.006/2005/4. számú ítéletével helybenhagyta a Csongrád Megyei Bíróság 3.G.40.271/2003/17. számú ítéletét, amely az alperes tulajdonjog megállapítására irányuló keresetét elutasította.

A felperes módosított keresetében az alperes 6.440.200,- Ft használati díj és ennek középarányos időponttól számított törvényes kamatának megfizetésére kötelezését kérte. Előadta, hogy az elévülésre figyelemmel 2000. augusztus 1. napjától kívánja érvényesíteni az alperes által használt ingatlanrész után a használati díj iránti igényét.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az általa használt terület nem a felperes, hanem az ő tulajdona, azt adásvétel útján megszerezte. Vitatta a kereset összecszerűségét is, de az eljárás során beszerzett igazságügyi szakvéleményre érdemi észrevételt nem tett.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 6.440.200,- Ft-ot és ennek 2003. október hó 15. napjától a kifizetésig esedékes törvényes kamatát. Indokolásában megállapította, hogy a felperes jogszerűen követel az ingatlanát részben használó alperestől használati díjat. Megalapozatlannak találta az alperes hivatkozását, amely szerint a perbeli ingatlanrész az ő tulajdonát képezi, figyelemmel a korábbi peres eljárásban ugyanebben a tárgyban hozott jogerős határozatra, mely az alperes tulajdoni igényét alaptalannak ítélte. A használati díj mértékét a perben beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő véleménye alapján határozta meg.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Ismételten az elsőfokú eljárás során előadottakra hivatkozott: a perbeli terület nem a felperes, hanem az ő tulajdona, ezért a kereset ténybelileg és jogilag is megalapozatlan.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból helytálló jogi következtetésre jutott, ezért az ítélet a bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a 254. § (3) bekezdése alapján annak helyes indokai szerint hagyta helyben.

A fellebbezésben írtakkal kapcsolatosan: az alperes fellebbezésében az elsőfokú eljárásban már kifejtett azon indok alapján kérte a kereset elutasítását, hogy a perbeli ingatlan az ő tulajdona. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában helyesen mutatott rá, hogy a perbeli ingatlan tulajdonjoga tárgyában a felek között korábban már jogerős határozat született, amely a felperes tulajdoni igényét alaptalannak ítélte, ezért az ítélet ún. anyagi jogereje folytán a tulajdonjog a jelen perben már nem tehető vitássá. A Pp. 229. § (1) bekezdése ugyanis kimondja: a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapból származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessek.

Az elsőfokú eljárás során kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő által készített szakvélemény kellő gondossággal állapította meg az alperes által használt terület nagyságát, összehasonlító adatokkal is alátámasztotta a kimunkált használati díj mértékét. A szakértő megállapításait az alperes érdemben nem vitatta, nem ajánlott fel további bizonyítást a használat mértékének megállapítására (Pp. 164. § (1) bekezdés), ezért a módosított kereseti kérelemnek helyt adó elsőfokú ítélet megalapozott.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárási költség megfizetésére köteles, amely jelen esetben a felperes jogi képviselőjének munkadíja, ennek mértékét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése szerint állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetékről az 1990. évi XCIII. tv. 64. §-ára figyelemmel alkalmazott a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Szeged, 2007. május hó 18. napján

Szűts Károlyné dr.sk.
a tanács elnöke

Dr. Hámori Attila sk.
előadó bíró

Dr. Mányoki Zsolt sk.
táblabíró